

de
RAADSHEER

Een uitgave van de Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden
33e jaargang, nummer 1, April 2011

Een APE in de straat	Hogerbeets op Loevestein	Wel of geen huisdieren	Interview met Bernard Heemskerk, dierenarts
7	8	15	21

Van de redactie

Een nieuwe lente, een nieuw geluid. Opnieuw een onstuimig bloeien van de voorjaarsverwensters: na de sneeuwklodjes en velerlei soorten Helleborus narcisjes, vroege tulpjes, blauwe druifjes, kievitseitjes, longkruid, overgehouden hyacinten, een explosie forsythia, na de behoorlijk strenge winter één groot feest.

Ook in de redactie een nieuw geluid: Nico Koek is bereid gevonden om in elke Raadsheer een buurtgerelateerde column te schrijven en hij is voortvarend gestart.

Een nieuw thema voor dit nummer: huisdieren. Daar valt best veel over te vertellen, leest u maar.

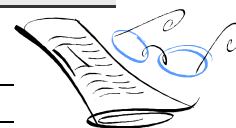
Op niet al te lange termijn zoeken we nieuwe bezorgers. Onze trouwe Django Beek en Idse Kuipers willen het gelukkig nog wel een poosje doen, maar het eind is toch in zicht. Wie levert nieuw, enthousiast, sportief jong bloed om hen te vervangen? Het betaalt niet in geld, maar wel in training van de wandelspijlen, blijde gezichten zo hier en daar, de dank van de hele Raadsheerenbuurt en bij het afscheid een klein bewijs van die dank.

Niet nieuw, maar altijd weer gezellig: de festiviteiten op Koninginnedag en 5 Mei. U vindt de aankondiging in het bestuurlijke gedeelte, evenals een verslag van de Algemene Leden Vergadering.

Het nieuwe thema voor de zomereditie luidt: "Werken in de wijk". Dat kunnen bedrijven zijn, diverse tandheelkundige centra, het kinderopvangcentrum, maar ook zijn er buurtbewoners, die kantoor aan huis hebben, bezig zijn een boek te schrijven of hun memoires. U kunt natuurlijk wachten, tot er een redacteur bij u langs komt voor een interview. Maar wij hopen, dat u zelf actie onderneemt en ons copy voor dit thema zult toesturen. Dat kan tot 16 Juni 2011.

Opnieuw wensen wij u veel genoeg met het lezen van deze Raadsheer.

INHOUD

VAN HET BESTUUR

3 De vereniging, het bestuur, de leden, de activiteiten

BUURTNIUWS

4 Kettinginterview met Maiko van Dam

5 Een APE in de straat

6 Wist U dat...

7 ?? Ik zie, ik zie... ??

7 OPA – Oud Papier Actie

8 Hogerbeets op Loevestein

9 Exit-interview met Rianne Boonstra

THEMA: HUISDIEREN

11 Onze huisdieren

13 Dierenmummies

13 Buurtgenoten met hun huisdieren

14 Sjimmie en Muis, een stel apart..

15 Wel of geen huisdieren

19 Hondenuitlaat-service

19 Wie redde onze Truus?

21 Interview met Bernard Heemskerk, dierenarts in de De Kempenaerstraat

22 Pet's Place

BUURTGENOTEN

23 Familieberichten

COLOFON

25 »De RAADSHEER« – Redactie / Bestuur / Website / Minibuurtgids

»DE RAADSHEER« in kleur?

Op papier is het helaas nog niet zo ver. Maar wist u:

- dat u *alle foto's en illustraties in kleur* kunt zien op de buurtwebsite: www.raadsheerenbuurt.nl?
- dat u in de online Raadsheer ook kunt doorklikken via *hyperlinks naar websites en mailadressen*?
- dat u zich bij webmaster@raadsheerenbuurt.nl kunt aanmelden voor buurtmail waardoor u automatisch op de hoogte wordt gehouden

De vereniging, het bestuur, de leden, de activiteiten

Minke Holleman

Bij een vereniging hoort een ALV, een Algemene Leden Vergadering. Ook onze buurtvereniging houdt jaarlijks zo'n vergadering. Daar komen niet veel mensen, maar voor wie wel komt, is het een gezellige avond in het voorjaar in het Theehuis in de Leidse Hout, waar van alles besproken wordt.

Wat zoal? Wat speelt er in de buurt?

De officiële agenda en verslagen vindt u op de website www.raadsherenbuurt.nl. Ik wil hier alleen een paar impressies geven:

* Het gaat goed met de buurt. Er zijn geen grote kwesties die spelen, die voor commotie zorgen. Onze grootste zorgen zijn dus relatief klein: inbraken in de buurt, mogelijke parkeeroverlast als er straks een blauwe zone langs de Rijnsburgerweg wordt ingevoerd, het ontbreken van een rechtstreekse busverbinding vanuit de buurt naar de binnenstad, hangjeugd in de Leidse Hout, de rommel bij de papiercontainers in de Johan de Wittstraat. Gelukkig hebben we een actieve wijkagent, bij wie we terecht kunnen met vragen en problemen. En er is eindelijk een bureau aan de slag om de verkeerssituatie in de buurt te onderzoeken.

* Het gaat goed met de buurtbewoners. Veel bewoners zijn actief en zetten zich als vrijwilliger in. Bijvoorbeeld om een mooie theatervoorstelling elke zomer in de Leidse Hout te organiseren. Of om de buurtkrant te maken: welkom aan een nieuwe columnist, Nico Koek, hulde aan de redactie die ook dit nummer weer heeft gemaakt. Of om een buurtbuffet te organiseren: een prima idee van Rianne Boonstra en Marjan Bults.

* Het gaat goed met de buurtvereniging. De kascommissie heeft de financiën van de vereniging goedgekeurd. We hebben 195 betalende adressen, van wie 105 automatisch betalen – dankzij al deze bijdragen van leden konden weer veel leuke activiteiten georganiseerd worden. Een van de organisatoren in het bestuur van de buurtvereniging, Janneke van Etten, nam afscheid, na vijf jaar actieve en vrolijke inbreng. Dank je wel Janneke voor je inzet! Als nieuw bestuurslid mochten we Dorien Gruppelaar verwelkomen. Het secretariaat van de buurtvereniging is na een aantal jaren trouwe dienst door Eric Hazenbos overgedragen aan Erwin Duurland.

* En als laatste goed nieuws: we steunen met de buurt altijd een goed doel met de opbrengst van de Oud Papier Actie (OPA). Elke eerste week van de maand staat er een oud-papier container in de Johan de Wittstraat. Lever daar uw oud papier in! De opbrengst van vorig jaar gaat naar een weeshuis in Peru. Een van onze actiefste buurtgenoten, Rianne Boonstra, gaat daar in juni naar toe en zal er persoonlijk voor zorgen dat het geld goed terecht komt! Rianne zelf kreeg tijdens de ALV een bloemetje als dank voor al haar inzet voor onze buurt.

Volgend jaar ook meepraten over deze en andere zaken die in de buurt spelen? Kom naar de ALV! Maar daarvoor treffen we elkaar hopelijk al bij een van onze andere gezellige buurtactiviteiten.

Komende buurtactiviteiten:

Koninginnedagborrel op het Rozenpleintje
zaterdag 30 april vanaf 16.00 uur
Met kindervrijmarkt!

Ketting-interview

**Met Maiko van Dam,
Johan de Wittstraat 32**

1. Wanneer en waarom ben je in de Raadsherenbuurt komen wonen ?

Wij hebben de sleutel van ons huis op 1 augustus 2006 gekregen en zijn er een maand later ingetrokken. Hiervoor woonden wij in Amsterdam op de Oudezijds Voorburgwal in Amsterdam. Vanaf januari 2006 werkte ik in Leiden. De kans om een leuk huis met een tuin te vinden in een goede omgeving was in Leiden groter dan in Amsterdam. Een goede keus, want wij hebben het ontstekend naar ons zin.

2. Wat is het mooiste originele detail in je huis ?

Het mooiste detail is toch wel het originele glas in lood in het voorhalletje. Het ademt historie uit en geeft het geheel een authentieke uitstraling.

3. Wat is je favoriete buurtactiviteit ?

Mijn favoriet is onze eigen vrijmarkt en buurtborrel op Koninginnedag. De saamhorigheid en gezelligheid komen hier extra goed naar voren.

4. Als de Raadsherenbuurt € 50.000 zou krijgen om de buurt te verbeteren of te verfraaien, hoe zou jij dat dan doen ?

Het is al regelmatig aangegeven, maar ik zou de drempels in de Johan de Wittstraat willen laten verhogen en als er geld over is de papier- en glasbakken aan het begin van de straat laten verzinken.

5. Hoe ga je naar je werk en hoe lang doe je daar over ?

Dat hangt er vanaf. Ik heb een kantoor aan de Lange Voort in Oegstgeest, dus het zou zo moeten zijn dat ik met de fiets ga. Ik heb een bedrijfskundig en bancaire advieskantoor en adviseer bedrijven bij overnames en investeringen en bedrijven die in zwaar weer zitten. Ik moet daarom regelmatig naar mijn relaties en die zitten niet in de buurt. Ik ontkom er dus niet aan om met de auto te gaan.

6. Wanneer en hoe heb je voor het laatste gebruik gemaakt van wat Leiden aan cultuur te bieden heeft ?

Onze kinderen zijn gek van Naturalis en daar gaan wij ook regelmatig naar toe. We nemen ons ieder jaar voor om naar de schouwburg te gaan, maar dat is er tot op heden nog niet van gekomen.

7. Welke krant lees je, op welk moment van de dag en hoe lang doe je daar over ?

Op dit ogenblik lees ik het Financieel Dagblad en De Telegraaf. Deze laatste wissel ik om de zoveel tijd om voor het NRC en weer terug. Onze kinderen zijn altijd vroeg wakker en ik dus meestal ook. Ik lees beide kranten om 6.00 uur 's morgens.

8. Wat komt spontaan bij je op als je het thema (Huisdieren) van de volgende Raadsheer leest ?

Huisdieren hebben (vaak) een grote aanhankelijkheidswaarde voor jezelf. Wij hebben zelf een poes. Zij is 16 jaar oud en komt niet buiten. Wel in de tuin als het zomer is. Maar gezien ons vorig woonadres is het geen buitenkat.

9. Welke vraag zou je zelf willen stellen ? En natuurlijk willen we ook je antwoord graag vernemen.

In navolging op de vorige vraag: waarom medebewoners hun hond op de stoep voor andere bewoners hun huis laten poepen en het niet opruimen. Hoe zouden ze het vinden als het voor hun deur werd neergelegd?

10. Wie mag de volgende vragenlijst beantwoorden en waarom heb je haar / hem gekozen ?

Arjan Middelkoop. Hij woont aan de Van Oldenbarneveltstraat 36. Ook zij wonen nog niet zo lang in onze buurt, maar het zijn ontzettend leuke mensen. Arjan is een verwoed kite-surfer en kan geweldig vertellen over zijn ervaringen (met ongelukjes).

Een APE in de straat

Nico Koek

Nee, leest u nog eens goed: er staat geen aap in de straat, maar een ape. Een Ape is zo'n klein Italiaans vrachtwagentje, dat al jaren een vaste verschijning vormt in het Italiaanse straatbeeld én in het fotoalbum van menig Italië-liefhebber. Maar nu stond er plotseling vorig jaar een APE op de hoek van de Van Oldenbarneveltstraat en de Johan de Wittstraat. Uit mijn raam kon ik hem zo zien staan.

API bij ons in de buurt

foto: Nico Koek

Het woord 'ape' (meervoud: 'api') betekent 'bij' en niet 'aap'; het is een zogeheten 'falso amico' of 'nepvriend'. Daarmee wordt een Italiaans woord bedoeld, waarvan je de betekenis denkt te weten, maar die is dan heel anders. Zo betekent 'prima' in het Italiaans 'eerste' maar in het Nederlands 'uitstekend' en een 'costume' is een badpak, wat handig is om te weten in een kledingzaak. En een 'cocomero' is een watermeloen (en een 'cetriolo' een komkommer..)

In Italië keken mijn medereizigers aanvankelijk verbaasd op wanneer ik weer zonodig een vrachtautootje moest fotograferen. Vooral in Rome op de Campo dei Fiori kon ik mijn hart ophalen, want veel marktkooplui maken gebruik van een APE om hun waren naar de markt te

rijden. Als je erop let – en dat doe ik – zie je ze overal, in allerlei kleuren en modellen. Soms moet ik me dan, met gevaar voor eigen leven, op de rijweg opstellen om de gesignaleerde APE goed in beeld te krijgen. Een enkele keer stapt de bestuurder dreigend uit, als hij meent te worden gefotografeerd door de Polizia Finanziaria. Maar ik heb inmiddels een hele verzameling APE-foto's aangelegd en me, als goed historicus, ook verdiept in de geschiedenis van dit merkwaardige driewielertje.

API in zijn natuurlijke habitat

foto: Nico Koek

De APE of APECAR is in 1946 ontworpen door de firma Piaggio die eerder de Vespa scooter in productie had gebracht (vespa = wesp). Het chassis van het vrachtwagentje werd ontleend aan dat van de Vespa en daarop werd een bak aangebracht voor de vracht. Het motortje bevond zich onder het zadel, je stuurde met een fietsstuur en gaf gas met het rechterhandvat, zoals bij een brommer. Later werden de karretjes van een linnen kap voorzien, zodat je droog kon zitten. API haalden een topsnelheid van 45 km per uur en ze konden 40 kilo vracht vervoeren. De modellen kregen de prachtigste namen, zoals de Ape Giardinetta of Ape Calese (koets, calèche). Later gingen de Api meer op een 'echte' auto lijken: ze kregen een motor met meer vermogen, een metalen koetswerk, een rond stuurwiel en versnellingen. De snelheid werd opgevoerd tot 60 km per uur – nog steeds op drie wielen – en het laadvermogen ging behoorlijk omhoog. Het benzineverbruik bleef ongekend laag, want het

tweetaktmotortje heeft maar vijf liter benzine nodig om 100 kilometer af te leggen. De ‘bijen’ zijn uitgezwermd over heel Italië en over andere Europese landen. En nu stond er zelfs één bij mij in de straat, van de zon te genieten.

Met enige fantasie past de APE mooi in het thema van deze aflevering van de Raadsheer, die over ‘huisdieren’ gaat. Ik bezit geen huisdieren, maar had dus wél een geliefd ‘straatdier’, een auto met een dieren naam, in mijn dagelijks vizier. Trouwens, er zijn meer auto’s met een naam of bijnaam, aan het dierenrijk ontleend. We kennen de ‘Kever’, de (lelijke) ‘Eend’ en de ‘Snoek’. FIAT noemde haar kleinste wagen de ‘Topolino’ (= ‘muisje’) en later kwamen de FIAT Panda, de FIAT Spider en de FIAT Dino (nooit van gehoord). Ik noem verder nog de Buick Skylark, de Dodge Colt (= jonge hengst), de Ford’s Mustang en Scorpio en de Austin Healy Sprite Frog Eye.....Op aanvraag kan ik de lijst met (tot nog toe) 32 auto’s met diernamen doorsturen...

Terug naar de APE op de hoek van mijn straat. Ik begin me zo langzamerhand een beetje ongerust te maken, want ik heb hem al een tijd niet gezien. Dat is in zoverre een probleem dat het voor mij pas echt lente wordt als de APE in mijn straatbeeld terugkeert. U kent het spreekwoord “één zwaluw brengt nog geen zomer (l’estate)”. Italianen zeggen: “una rondine (zwaluw) non fa primavera (lente)”.

Voor mij geldt een omgekeerde variant: “Un’ Ape fa l’Estate !”

Wist U dat...

In de Leidse Hout naast het Koetshuis mevrouw Bremmer woont, die vroeger vanuit de boerderij koeien naar het weiland aan de Nachtegaallaan bracht en dan gewoon met vier koeien tegelijk de Warmonderweg overstak?

Er eind maart bij herhaling ooievaars zijn gesignaleerd op en om het nest aan de Leidsestraatweg, het “Landje van Bremmer”? En nu maar hopen dat ze dit jaar blijven! Het ooievaarspaar bij het theehuis in de Leidse Hout was al veel eerder teruggekomen.

De Vogelwijk begin 2011 een boekje heeft uitgegeven, getiteld “De Vogelwijk, geschiedenis van een Leidse buurt? Het vertelt de interessante historie van deze bijzondere buurt, waar de eerste bewoners zo’n 3500 jaar geleden neerstreken. Het is te koop bij boekhandel De Kler.

De voormalige Christelijke (M)ULO aan de A.Duijcklaan 1 op 1 februari 2011 een reünie heeft gehouden ter gelegenheid van het 60-jarig bestaan? Tegenwoordig is in het gebouw mavo De Leidse Hout gehuisvest.

Er de laatste tijd veel ellende in de buurt is veroorzaakt door onverlaten? Er werd twee keer een inbraakpoging gedaan aan de achterzijde van de huizen aan de oneven zijde van de Fagelstraat. Door stevig hang- en sluitwerk is het gelukkig niet gelukt om binnen te komen. Maar de beugels van mindere kwaliteit, die er ook zaten, zijn helemaal verbogen. Zorg voor stevige grendels en uitzetters met slot, liefst met Politiekeurmerk. En de hoge ramen moeten 2 grendels hebben. Eén in het midden is niet genoeg om een koevoet tegen te houden.

Van diverse auto’s werden, soms met grof geweld, ruiten ingeslagen en onder andere navigatieapparatuur gestolen. Ook werd er op klaarlichte dag ingeslopen in een woning, waarvan de buitendeur open stond, maar de bewoners elders in huis bezig waren. Wees daarop bedacht en laat nooit een buitendeur open, wanneer u niet zelf het oog daarop hebt. Spreek onbekende personen zonder zichtbaar doel in de buurt aan. “Kan ik u ergens mee helpen?” kan preventief werken. Of haal uw camera tevoorschijn en doe alsof u een buurtfoto wilt maken. Meld verdachte bewegingen bij de wijkagent via 0900-8844. Bij het zien van een misdrijf direct 112 bellen!

?? Ik zie, ik zie... ??

Zoekplaatje April 2011

De zoekfoto van december 2010 heeft zijn doel bereikt: er is echt serieus gezocht naar de oplossing. En die hebben Martijn en Laura Damman, Johan de Wittstraat 6, gevonden op de voordeur van Warmonderweg 37. Dat was nog best lastig, schrijven ze, "want er hing een kerstkrans voor!". Op naar de volgende uitdaging. Het betreft hier een foto van Jan Visser, Fagelstraat 45.

Wie weet het juiste antwoord? Stuur dat dan voor 16 Juni 2011 naar redactie@raadsheer.nl

Als dat adres (nog) niet goed blijkt te werken, kunt u een briefje in de bus doen bij de eindredacteur (zie colofon). Omdat bij haar de antwoorden binnenkomen, zal zij voorlopig zelf niet meedingen naar de eer. Het speuren in de buurt blijft natuurlijk wel heel leuk!

Oud Papier Actie (OPA)

De opbrengst van OPA gaat naar een goed doel, dat we jaarlijks samen bepalen tijdens de algemene ledenvergadering van de buurtvereniging.

De container staat er elke eerste week van de maand, van maandag tot donderdag. Van Mei tot Augustus 2011 kunt u uw oud papier weer kwijt op de volgende data:

Container plaatsing	Container ophaaldag
Dinsdag 3 Mei	Vrijdag 6 Mei
Dinsdag 7 Juni	Vrijdag 10 Juni
Dinsdag 5 Juli	Vrijdag 8 Juli
In Augustus heeft OPA vakantie	

Graag het papier een beetje achter in de container deponeren
(dat is handiger voor degenen die na u komen)

Papiersnippers aanbieden in een tas of doos en de deur weer sluiten. Bedankt!

Hogerbeets op Loevestein

Ruurd Kok, Hogerbeetsstraat 3

Soms kom je op een onverwachte plaats, op een onverwachte manier meer te weten over de buurt waarin je woont. Bij toeval leerden we op bijna 100 km van onze Hogerbeetsstraat meer over degene naar wie onze straat is vernoemd.

Als afsluiting van hun geschiedenis-project op school hadden we onze meisjes beloofd een echt kasteel te gaan bezoeken. Wat was er op de terugweg van een logeerpartij in Tiel nu mooier dan een bezoek aan Slot Loevestein? Vanaf Tiel is dat eigenlijk alleen maar de Waal volgen, zo'n 50 kilometer stroomafwaarts. Alleen moet je dan wel ergens aan de overkant zien te komen, want Loevestein ligt op de zuidoever.

Slot Loevestein

foto: Internet

Loevestein lijkt werkelijk aan het einde van de wereld te liggen. Na uitgestrekte akkers vol vette kleibonken duikt de weg over een dijk naar beneden en slingert verder tussen rietvelden en natte graslanden. De torens van het slot doemen op tussen kale wintertakken en dan houdt de weg op. We zijn een uur te vroeg en hebben trek. Vlakbij Loevestein ligt het vestingstadje Woudrichem. Om er te komen moeten we wel kilometers omrijden, want tussen kasteel en stadje ligt een rivier, de Afgedamde Maas. Vanuit Woudrichem hoeven we gelukkig niet weer helemaal terug te rijden over dijken en door

polders: er vaart een voetveer. De veerman steekt van wal en vertelt dat we over de Afgedamde Maas van Noord Brabant naar Gelderland varen. De Maas komt even verderop samen met de Waal om verder te stromen als de Merwede. Ook de Waal is hier grensrivier, aan de overkant ligt Zuid-Holland. Het drie-provinciepunt wordt bewaakt door een aalscholver op een baken op de punt van de landtong waar de rivieren samen komen. Een paar weken geleden stond het wachthokje van het veerpontje op de landtong nog in het water. In vroeger tijden zal dat vaak het geval zijn geweest en moet Slot Loevestein maanden lang onbereikbaar in een ondergelopen rivierenland hebben gelegen.

Een ideale plaats om lieden op te sluiten waar je liever vanaf wilt zijn. Dat zal ook prins Maurits hebben gedacht, toen hij op 29 augustus 1618 op het Binnenhof in Den Haag enkele hooggeplaatste heren had uitgenodigd. Op een zolderkamer in het kasteel vertelt een gids ons in geuren en kleuren het verhaal; dat begint met prins Maurits, die als belangrijkste man in de Republiek der Verenigde Nederlanden op slinkse wijze enkele politieke tegenstanders uit het veld wilde ruimen. Op die dag in 1618 nodigt hij zo'n beetje de halve Raadsherenbuurt uit, om het zo maar te zeggen: Johan van Oldebarnevelt, landsadvocaat van Holland, zijn rechterhand, de bekende rechtsgeleerde Hugo de Groot, pensionaris van Rotterdam, Gillis van Ledenberg, secretaris van de Staten van Utrecht en ook de pensionaris van Leiden: Rombout Hogerbeets. De raadsheren worden allemaal opgepakt. Van Oldebarnevelt wordt ter dood veroordeeld en onthoofd, Ledenberg wacht z'n straf niet af en pleegt zelfmoord. De Groot en Hogerbeets worden tot levenslange opsluiting veroordeeld. Op 5 juni 1619 worden beide heren overgebracht naar het oude Slot Loevestein en worden de eerste gevangenen in deze Staatsgevangenis van de Republiek. Het feit dat hier mensen om hun mening zaten opgesloten, zonder eerlijk proces en onder erbarmelijke omstandigheden, roept de vergelijking op met Guantanamo Bay, aldus de Staatsgevangenis Courant (gratis verkrijgbaar op het slot). De Groot en Hogerbeets worden apart van elkaar opgesloten: de eerste in de noordertoren, met uitzicht op de Waal, de tweede in de zuidertoren, uitkijkend op de Maas.

Hoe het verhaal afliep is bekend, althans voor Hugo de Groot. Z'n vrouw – die zich vrijwillig met haar gezin bij haar man in gevangenschap had gevoegd - zag hem wegwijnen en bedacht de list met de boekenkist. De Groot ontsnapt op 22 maart 1621 en komt uiteindelijk in Parijs terecht waar vrouw en kinderen zich later bij hem voegen. De Groot was niet de enige die wist te ontkomen, maar Hogerbeets bleef zitten. Hij wordt vrijgelaten in 1625 als na het overlijden van Prins

Maurits het politieke klimaat weer wat beter is geworden. Lang heeft hij niet van z'n vrijheid kunnen genieten: hij sterft enkele maanden na z'n vrijlating. In dezelfde toren waar Hogerbeets opgesloten heeft gezeten, horen we over het lot van de man naar wie onze straat is vernoemd.

Bezoek zelf ook de gevangenis van Hogerbeets: www.slotloevestein.nl

Exit-interview met Rianne Boonstra, bewoner Raadsherenbuurt honoris causa, alias oma Poes

Ton Staphorst

Rianne Boonstra woont 21 jaar in de Raadsherenbuurt. Nog niet zo lang geleden besloot zij haar huis te koop te zetten en te gaan verhuizen naar de Rustenborchdreef in Oegstgeest. Het huis is inmiddels verkocht en de verhuizing is gepland. Reden om eens terug te blikken op de afgelopen 21 jaar in haar leven.

De geschiedenis

Rianne leerde in de vorige eeuw Johanniek van der Molen kennen. Zij besloten een gezamenlijk leven op te bouwen op een voor hen beiden nieuwe stek. Rianne woonde op de Hooglandsekerkgracht, Johanniek aan de Vliet. Hun nieuwe gezamenlijke locatie werd Fagelstraat 16. Beiden waren gericht op een woning in de Raadsherenbuurt, voor allebei de aantrekkelijkste buurt in Leiden. Rianne had op de Hooglandsekerkgracht bevriende buurtgenoten, bevriend met haar toekomstige burens: Mette en Rob Grootenhuis, Fagelstraat 14. De oude en nieuwe burens hebben een innige band met Denemarken. Het pand aan de Fagelstraat stond te koop en het was liefde op het eerste gezicht. Omdat de eerste belangstellenden de financiering niet rond kregen en Johanniek aantoonde het pand desnoods cash te kunnen betalen, ging de koop door. Het pand werd betrokken, maar voordat het zover was moest het een metamorfose ondergaan. De vorige bewoner was een dame die het merendeel van haar huis verhuurde aan studenten. Het pand was behoorlijk uitgewoond en moest geheel worden gestript. Zelfs de vloeren zijn vervangen! Na verloop van tijd was het huis volledig naar wens en aangepast aan de eisen van die tijd.

Johanniek heeft tijdens de verbouwing van hun tijdelijk verblijf Rianne op de zolder ten huwelijk gevraagd. Het was zomer 1991.

De Fagelstraat als uitvalsbasis

Fagelstraat 16 was voor Rianne en Johanniek de thuisbasis van waaruit vele reizen over de wereld volgden. Voor Rianne was de belangstelling voor andere culturen al vroeg gelegd. Haar eerste werkkring, inmiddels al weer 44 jaar geleden, was in het reiswezen. Daarna volgde de studie culturele antropologie en, geheel in lijn met haar belangstelling, een baan bij de Nuffic. Rianne kreeg in de functie van social cultural counselor for foreign students te maken met vele studenten en promovendi uit verre landen. Zij wilde hen een aangenaam verblijf in Leiden bezorgen en ondernam daartoe vele activiteiten, ook in haar vrije tijd. Ze publiceerde een informatieboekje "A practical guide to living in Holland". De vele buitenlandse studenten en promovendi zijn deelgenoot geworden van het Nederlandse cultureel erfgoed via Rianne. Zij werden op sleeptouw genomen om hiervan kennis te nemen, van Terschelling tot Maastricht. Busladingen vol buitenlanders namen de kennis van Rianne tot zich en raakten thuis in de Nederlandse samenleving. Rianne en ook Johanniek ging niets te ver. Zo leerden zij bijvoorbeeld een Mexicaanse masterstudente fietsen in de Leidse Hout. Hoofdstad van Mexico moet je niet proberen te leren fietsen, maar als je in Het Fietsland van de wereld bent, moet je het fietsen onder de knie krijgen.

Het bieden van een houvast voor buitenlanders was diep geworteld. De zolder van de Fagelstraat was omgevormd tot een studio waar iemand uit veelal ontwikkelingslanden zijn/haar eigen stek kon hebben. En het bieden van een houvast voor studenten uit verre oorden was ook in ander opzicht een streven. Iedereen is immers gehecht aan regulier contact met de naasten. En als de naasten van heel ver zijn, dreigt vereenzaming. Na haar pensionering heeft Rianne als vrijwilliger bij het International Centre van de Leidse Universiteit aan het Rapenburg enkele jaren elke zondagavond met zo'n twintig buitenlandse researchers/promovendi samen intercultureel gekookt en gegeten. In 2009 verkocht de Universiteit het fraaie pand, waar zovele buitenlandse (partners van) promovendi en visiting professors zo gastvrij zijn ontvangen en hebben kunnen genieten van de gezamenlijke maaltijden, als een soort vervangend 'thuis'.

Veelal leidde het contact tot vriendschap. Rianne en Johanniek zijn talloze malen getuigen geweest bij huwelijken in den vreemde. En door de intense contacten werden zij een aantal keren 'godparents' en later 'god-grandparents'. De buitenlandse contacten zijn er nog steeds. Soms gaat Rianne een paar maanden naar Californië om op de petekleinkinderen te passen. Ook komen er vaak buitenlandse gasten de kennismaking met Rianne en met Nederland hernieuwen. Nog steeds met ontroering vertelt Rianne het verhaal van een Colombiaans petekleinkind, inmiddels een jaar of zeven (en nog steeds wonend in Nederland), dat nog steeds mooie herinneringen heeft aan de liederen die Johanniek zong, zichzelf begeleidend op de gitaar.

Door de vele en intensieve buitenlandse contacten (ruim 15.000, uit zo'n 63 landen) kan Rianne volmondig zeggen: "Mijn wereld ligt niet om de hoek!"

Met Johanniek maakte Rianne vele buitenlandse reizen. Dat begon eigenlijk al direct na het huwelijk. Soms volgden de reizen snel op elkaar, zodat er niet eens tijd was om de vele foto's in een album te plakken. Rianne blijft zo lang mogelijk verre reizen maken. In juli staat een reis naar Peru in de planning.

Inzet voor de Raadsherenbuurt

Rianne heeft niet alleen voor buitenlandse studenten veel gedaan. Ook de Raadsherenbuurt heeft van haar energie kunnen genieten.

Rianne is vooral bekend van het buurtkoor de Raadsvogels. Het koor is opgericht rond het 80-jarig bestaan van de buurt, zo'n vijf jaar geleden. De naam is te danken aan de samenstelling van het koor: de

leden komen uit zowel de Raadsherenbuurt als de Vogelwijk. Hoewel het koor ooit een gemengd koor was, is het nu een vrouwenkoor, geleid door een inspirerende dirigent. Overigens voor belangstellenden: het koor zingt om de 14 dagen in de Woutertje Pieterse school, doet mee aan culturele activiteiten zoals een optreden bij cultureel Leiden in september; in juni een optreden in de muziektent in de Leidse Hout en afgelopen Kerst hebben de Raadsvogels gezongen in het Diaconessenhuis.

Verder heeft Rianne samen met mede Fagelstraatbewoner Minke Holleman in 2005 een Fagelstraat-lopend buffet georganiseerd. Dat bleek zo in de smaak te vallen, dat Rianne in 2007 voor de hele Raadsherenbuurt een eetgroep heeft opgericht. Ongeveer 16 personen nemen deel aan de eetsessies, die eens per zes weken/twee maanden plaatsvinden. Het is een letterlijk lopend buffet, je hopt voor elke nieuwe gang naar een ander adres.

Ook draait zij mee in de Raadsherenleesgroep waaraan 7 vrouwen mee doen; acht keer per jaar wordt een boek besproken. De te bespreken boeken worden geselecteerd uit een grote boekenlijst van de stichting Pro Biblio.

Buiten de buurt is Rianne actief als suppoost bij het Rijnlands Architectuur Platform (RAP) en nog steeds kookt zij met buitenlandse studenten thuis en soms elders.

En last but not least: ook de lichamelijke conditie moet worden onderhouden. Vier tot zes keer per week kun je Rianne op de sportschool zien zwoegen in een les bodyshape, body balance of bodypump.

Rianne heeft eigenlijk meer uren nodig in een etmaal dan de 24 uur die moeder natuur heeft bedacht. Dat betekent dat je dingen moet combineren. Ook met het interview ging het zo. Het was een soort diner interrogant, eten en het vraag-antwoordspel wisselden elkaar af. Dank voor spijs en drank!

Rianne, namens de Raadsherenbuurt:

- dank voor je inzet voor de buurt
- het ga je goed in de toekomst
- we hopen zo af en toe nog van je te horen.

Tot slot: het themanummer gaat over huisdieren. Rianne heeft thans geen huisdier, maar heeft wel jarenlang poezen gehad. Haar liefde voor poezen heeft haar bij de kleinkinderen de koosnaam Oma Poes opgeleverd. En zo past dit interview geheel in het themanummer.

Onze huisdieren

Saskia Kanij, Rijsburgerweg 149

We zijn toen de kinderen nog heel klein waren, begonnen met goudvissen. Dat was geen onverdeeld succes; hoewel er veel met de beestjes gepraat werd, ze genoeg eten kregen en altijd een schone kom, was hun geen lang leven beschoren.

Toen kwamen de konijnzuszjes Lina en Olijfje in ons leven. Al binnen enkele weken kreeg Olijfje een enorme epileptische aanval. Snel heb ik haar op een handdoek in het rekje onder de tweelingkinderwagen gelegd en ik ben met de kinderen (4, 3 en baby) in ganzenpas naar de dierenarts gesneld. Bij Heemskerk zat de wachtkamer natuurlijk helemaal vol... Marnix van 4 sprak Olijfje nog lief en bemoedigend toe. Eindelijk waren we aan de buurt, dachten we tenminste... De deur ging open en de assistent meldde dat de praktijk gesloten was omdat de dierenarts naar de bevalling van zijn eigen vrouw moest.... We kregen het advies om de andere dierenarts maar te proberen. Even later sjokte ik met 3 huilende kinderen en een doodziek konijn over de Rijsburgerweg terug. Die avond overleed kleine Olijfje, de volgende ochtend hebben we haar begraven in de tuin. Dat was het eerste kruis. Kleine achtergebleven Lina was binnen een jaar verdwenen.

Toen kwam Olijf II, de dwergvos. Deze pittige dame gaf al snel aan dat ze liever vrij rond liep in onze tuin. Olijf hield de katten uit onze tuin weg! Olijf ging ook mee op vakantie naar Frankrijk, dan liep ze los rond in de tuin. De Franse burens keken bij deze Nederlandse dierenliefde meewarig toe.

Op een ochtend in Frankrijk kwam er een ieniemene-oesje hevig miauwend aangelopen. Het beloofde een hete dag te worden, dus volgens Marnix (8), Justus (7) en Friso (4) moest ze erge dorst hebben. 's Middag zijn we in de (agrarische) buurt gaan vragen of iemand een oesje miste, zonder resultaat, slechts een meewarig hoofdschudden van onze Franse

vrienden. Welkom kleine Minoes. Minoesje en Olijf werden dikke vriendinnen.

In de meivakantie, een jaar erna is Minoes aangereden op de Rijsburgerweg. We hebben haar in een mooie paarse handdoek gewikkeld en begraven bij Olijfje I; die nacht brandde er een kaarsje bij het kruis.

De kinderen en ik waren zo verdrietig, er moest een nieuwe kat komen. Via Marktplaats haalden we Saartje op in de Amsterdamse Dapperbuurt. Die zomer gingen we weer naar Frankrijk, ook Olijf II en Saartje waren van de partij. Op een middag gingen we met vrienden wandelen in het bos. Justus liep met zijn vriend te praten toen ze een klagelijk geluid hoorden. Justus ging op de braamstruik af en zag een klein poesje beklemd zitten. Na enig wurmen en wat schaafwonden haalde hij er een gehavend beestje uit: de reïncarnatie van Minoes, ook grijs met wit. Dit werd dus Minoes II. Thuisgekomen zat kleine Saar (inmiddels 12 weken) op ons te wachten, maar helemaal niet op een klein babypoeseje ... Ik heb bij kleine Minoes II alle teken verwijderd en haar opgelapt. Marnix had inmiddels op de rommelmarkt in Frankrijk een caviaatje gekocht. De dag daarna zat de vakantie erop en zijn we naar huis gegaan.

Marnix, Justus en Friso met vrienden

foto: Saskia Kanij

In de lente die daarop volgde, merkten we dat Saartje zwanger was, maar ook Minoes was zwanger. We hadden 2 verschillende dozen in de huiskamer staan, waar de katten in konden bevallen. Op de avond van 8 april kreeg Saar haar eerste wee en hoogzwangere Minoes snelde toe om te helpen met de geboorte van het eerste katje. Tot onze grote verbazing kreeg toen ook Minoes haar eerste wee en Saar ging helpen, het werd druk in de doos. Bijna 3 uur later lagen Saar, Minoes en hun 9 kindertjes samen in de doos.

Saar en Minoes en kroost

foto: Saskia Kanij

Op die dag hadden we 13 huisdieren (11 katten, een konijn en een cavia).

De moeders deden eigenlijk alles zelf, wij zorgden alleen voor extra voeding en schone lakens in de doos. Via Marktplaats, maar ook buurtgenoten en vrienden waren de poesjes na 9 weken verdwenen.

De cavia Dash en het konijn Olijf gingen goed samen. Ze waren altijd samen buiten: samen aan een oud boterhammetje knabbelen, samen onder de struik. Op een dag stierf Olijf, als een grande dame. Ook Olijf kreeg een waardige uitvaart en weer brandde het kaarsje die nacht bij het kruis.

In augustus 2007 hebben we onze Friese Stabij Johnny Depp gekregen.

En toen was er Johnny...

foto: Saskia Kanij

Er kwam een uitlaatschema voor Marnix en Justus en de uitlaatsdienst kwam ook 2x per week. Kleine John vond het leuk met de katten en zij waren als strenge doch rechtvaardige tantes voor hem.

Door een tragische samenloop van omstandigheden is caviaatje Dash overleden.

In september vonden we Minoes dood op de Rijnsburgerweg. We waren heel verdrietig, ook Minoes heeft een staatsbegrafenis gehad en ligt in een roze handdoek in de tuin. Ook die nacht brandde er weer een kaars bij het kruis. De kinderen waren ontroostbaar. Saartje mocht nog één nest, daar zouden we dan één katje van houden. In deze buurt is dat blijkbaar niet zo'n probleem: Saartje beviel op 9 april 2008 met hulp van Johnny.

En toen was er Jack....

foto: Saskia Kanij

Kleine rode kater Jack hebben we gehouden, John heeft hem nog lang verzorgd. Deze rode – je weet wel- kater Jack kent u ongetwijfeld van de tennisbaan, Leidse Houtschool of Woutertje Pieterse, waar hij vaak te zien is.

Kortom, we hebben veel lief en leed beleefd met onze dieren. Het gaat goed met hond Johnny en

de katten Saar en Jack. En het kruis heeft nog steeds een belangrijke plek in onze tuin!!

Dierenmummies

**Met dank aan het Rijksmuseum
voor Oudheden te Leiden**

In het oude Egypte eindigden niet alleen farao's als mummie, maar ook dieren. Veel dieren waren heilig voor de Egyptenaren en verdienden een eervolle begrafenis, net als de farao's. Van kat tot aap, vis tot ibis, slang tot lam, krokodillen en zelfs een baviaan. Er zijn mummies van ruim 2000 jaar oud te zien. De speciale tentoonstelling over dierenmummies is helaas afgelopen, maar in de vaste collectie zijn er nog wel degelijk een paar te bekijken.

Buurtgenoten met hun huisdieren

Dies Wilbrink-Griffioen met leenhondje,
van Oldenbarneveltstraat 8

Sytze Visscher, Warmonderweg 27 met de tamme goudvis "Goudhartje",
die altijd direct naar de kinderen toezwemt, omdat er dan meestal iets
te eten valt.

Sjimmie en Muis, een stel apart..

Ton Staphorst

Wij zijn twee gewezen katers. Dat wil zeggen dat wij zijn “geholpen”. In andere woorden: de heer Heemskerk heeft via een kunstgreep ervoor gezorgd dat wij geen nakomelingen meer kunnen verwekken. Dat hebben wij daarvoor zeker wel gedaan, ook al hebben wij dat verzwegen voor onze baas. Tja, wat is je rol als “het” nog op deze wereld?

Ik, Sjimmie, heb het er moeilijk mee. Zo af en toe tart ik de wetten van de heer Heemskerk. Ik ga de straat op en zet een keel op om de poezen in de buurt te lokken. Soms moet ik wel 100 keer de buurt bij elkaar schreeuwen. Ik merk dat veel mensen reageren. Zo van “Is die rooie niet goed snik?”. Nou, mijn snik is wel goed, maar de dames laten het afweten. Laatst was er nog een aantrekkelijke zwart/witte poes. Ze kwam charmant aanlopen. Ik dacht beet te hebben. Maar helaas, toen kwam er een echte kater en die pikte haar af. Ik had het nakijken. Soms denk ik wel eens dat de heer Heemskerk met zijn guillotine niet ruim genoeg te werk is gegaan en ik nu met restschade zit: ik wil wel maar ik kan niet. Of kan ik het soms wel, soms niet? Ik zag laatst een poesbeest dat verdacht veel op mij leek!

Dit proces gaat al jaren voort. Binnenkort vier ik mijn veertiende jaardag, en mijn dertiende jaardag met 3 poten. Mijn baas is heel lief voor mij. Ik krijg altijd lekkere hapjes, niet teveel want anders kunnen mijn drie poten mijn gewicht niet dragen. Ik weeg maar iets meer dan 4 kilo, voor een gewezen kater is dat niet veel. Ik zeg wel eens tegen mijn baas, joh doe niet zo schriepertig, geef mij een dubbele portie. Helaas geeft ie geen krimp. Door mijn gedrag (ik gedraag me voorbeeldig, al zeg ik het zelf) heeft mijn baas besloten mij op zaterdag een dubbele portie te verstrekken. Ik kijk altijd uit naar de zaterdag, dat kun je wel bedenken. Het liefst eet ik dan tonijn met garnaal, uit een blikje van de buurtsuper. Maar gelukkig krijg ik ook nog wel eens snoepjes. Natuurlijk niet van die mensendingen met suiker en meer van

die troep, maar echte poezensnoep. Om te zorgen dat de haren die je met het reinigen van je vacht naar binnen krijgt, niet in je maag blijven hangen. Of gewoon iets voor de lekkere trek. En mijn baas heeft de liquid tussendoor-lekkernijen ontdekt. Zo af en toe krijg ik een amuse van zalm, op een bedje van kwarteleieren, opgediend op mijn liefste ligplek: voor het raam op de bank. Mijn baas is zo goed voor mij. Ik zou hem kunnen voordragen voor de medaille voor de Beste Baas ter wereld!

Maar, mijn baas heeft nog wel eens kuren. Als ik 's nachts besluit om de hort op te gaan, zo tegen vijven als het licht wordt, dan verdomt die vent het om de deur voor mij te openen. En ik heb ook al geen kattenluik, dat wil ie niet. Zogenaamd omdat er dan teveel indringers zijn pand binnenkomen. Nou, volgens mij houdt hij niet van mij en daarom moet ik onbelemmerde toegang tot mijn huis ontberen.

En dan nog wat. Laatst, een paar maanden geleden al weer, werd ik opgescheept met een soortgenoot. Muis heet ie, ook een gewezen kater, een paar jaar jonger dan ik. Tien is ie. En wat een kapesones heeft die gozer. Hij komt uit de Vogelwijk, waar ie zogenaamd altijd vogels en muizen ving. Nou, ik heb hem nooit een levend wezen zien killen. Misschien een slak, maar dan houdt het wel op. Die Muis, ja wat een naam zeg, was plots zonder baas. En het weeshuis voor katten was een brug te ver. Ik heb mijn poot over mijn hart gestreken en tegen mijn baas gezegd: laat maar komen.

Ik weet dat als ik a zeg, ik ook b moet zeggen. Dat is lastig. Want die Muis is wel twee keer zwaarder en ook groter dan ik ben. Gelukkig is ie wel goed opgevoed. Af en toe zit hij me te pesten. Dan zit ik lekker achter de poezenboterhammen, zoals mijn baas mijn voedsel noemt. Komt Muis aan mijn staart snuffelen, zogenaamd om aardig te doen. Er is niks aardigs aan. Ik word gestoord in mijn eten en dan geef ik mijn belager een lel, ook al is hij

een kop groter en veel sterker. Meestal beschouwt hij de gebeurtenissen als een wijze kater. Zijn lontje is aanmerkelijk langer dan de mijnen.

Wat ik laatst heb meegemaakt, met geen pen te beschrijven. Heeft onze baas ons keurig om vier uur 's nachts naar buiten gelaten en staan wij een paar uur later, verkleumd en hongerig voor de voordeur te wachten. De sleutel wordt omgedraaid, de deur gaat open, ik loop rustig op mijn drie poten naar binnen. En wat denk je? Komt Muis met grote vaart aanstormen, neemt een flinke spurt en stuift mij voorbij. Moet die gozer weer eens als eerste aan de poezenboterhammen. Die vetklep! Mijn baas heeft mij al in het geheim verteld dat Muis op dieet moet. Haha, ik verheug me er al op! Van elke portie voer krijg ik dan lekker de grootste helft! Muis heeft dat lekker niet in de gaten. Nanananana!!

Maar, ik ben graag eerlijk. Soms is het wel fijn om met zijn tweeën te zijn. Vorige week nog kwam er een indringer. Hij zal vast en zeker uit Oegstgeest komen, aan zijn vocabulaire af te meten. Hij riep iets van Oegstgheijst, het kan ook wel Poelgheis zijn geweest. Ik heb hem nog nooit gezien, wat een verbeelding zeg. Denkt die knakker de tuin van mijn baas, nou ja, onze baas in te pikken. Alle hoeken en gaten werden rijkelijk met zijn geur besprenkeld. Nou, dat willen wij niet! Samen hebben wij de indringer flink achterna gezeten. Wij riepen nog in koor: Wij accepteren hier geen wildplassers! En: Oegstgeest, gek beest. Weg was ie, nooit meer gezien, die indringer.

Wel of geen huisdieren

Hein Kroft, Johan de Wittstraat 46

Ik heb geen huisdier. Mijn overleden echtgenote was allergisch voor huisdieren. Harige dieren kwamen er dus niet in. Wel is een goudvis ettelijke jaren ons gezelschapsdier geweest. Nu

En vanmorgen nog, aan het gezamenlijke kattenontbijt, nam ik met Muis de afgelopen nacht door. Wij werden samen geïnterviewd door een tv-ploeg van Man bijt kat. Muis zei nog dat hij mijn acties om buiten gelaten te worden bijzonder apprecieert. Als onze baas naar beneden sloft om voor mij de deur te openen, lift Muis mee!. De baas is niet te beroerd om voor mij de voordeur te openen en voor Muis de achterdeur. Verworven rechten hè! Als het maar niet was om voor de bühne mooi weer te spelen, Want als dat zo is, krijgt Muis ervan langs!

Het lijkt wel een balans van de afgelopen vier maanden. Muis is al vier maanden mijn huisgenoot. Wij zijn een stel apart geworden. We kunnen elkaar de tent uitvechten, maar soms gedogen we elkaar. Zo laat ik toe dat Muis mijn lievelingsplek op de bank inpikt. Maar eerlijk is eerlijk, ik heb nog veel lekkerder plekjes ontdekt! Bijvoorbeeld in de handschoenenmand die ergens in de garderobe staat. Ik vertel lekker niks aan Muis, anders gaat hij daar liggen. Of misschien ga ik het juist wel vertellen, kan ik weer op mijn lievelingsplek op de bank terecht!

Groeten aan de bewoners van de Raadsherenbuurt. Vooral aan degenen in wiens tuin wij regelmatig mogen bivakkeren.

Was getekend: Sjimmie, mede namens huisgenoot Muis.

er geen dieren zijn, is er geen noodzaak voor opvang tijdens de vakantie. Is wel zo rustig!

Els van Splunter, Johan de Wittstraat 53

Sinds kort hebben wij twee dingo's, een soort ratjes. Een is van Simone, de andere van de drie jongens. De kinderen hebben geruime tijd aangegeven graag ratjes te willen hebben. Op een leuke manier hebben zij dat afgedwongen. Tijdens de vakantie hadden zij een "ratjesyell" bedacht die soms wel 15 keer per dag werd herhaald. Als ouders wisten wij toen hoe diep het verlangen naar een huisdier was. De

dingo's zijn gekomen en sinds een paar maanden zijn kinderen en dieren onafscheidelijk. En een voordeel is: dingo's worden maar een paar jaar oud. Als de dierenliefde niet diep genoeg blijkt te zitten, is er dus geen man overboord!

Caroline Seyger, Hogerbeetsstraat 1

Wij hebben geen huisdieren omdat we het veel te druk hebben.

Hanneke Maarssen, Joh. De Wittstraat 15

Wij hebben 2 vissen, in 2 kommen. De vorige vis is in de hete pasta gesprongen, vandaar dat we nu twee aparte kommen hebben. We vinden het wel gezellig, van die bewegende beestjes in huis.

We hebben een konijn gehad, maar die at de bank en de planten van de buren op. Dus nu is het konijn permanent uit logeren....

Janneke van Etten, Joh. de Wittstraat 54

Pieter houdt niet van katten, ik wel maar ik vind een kattenbak in huis niet fris. Een hond is voor ons te bewerkelijk. We hebben wel een vis, en we zijn gek op onze buurkat (met de drie pootjes).

Nanette van Beukering en Peter Pot, Joh. de Wittstraat 17

Wij vinden huisdieren heel gezellig. We hebben 1 hond, 2 konijnen en 2 oude kale Russische dwerghamsters. Onze hond is ook waakhond, ze blaft als er mensen voor de deur staan. Verder vinden wij het goed dat onze kinderen leren om voor dieren te zorgen.

Peter Pot met hond Kim, J. de Wittstraat 17

Zusjes Anne Li en Tian Tian Pot met hun dwerghamstertje en konijn Flappie

Nynke Tesselaar, v. Oldenbarneveltstraat 29

Wij hebben huisdieren (3 katten), omdat ze gezelligheid en warmte geven, een deel van de opvoeding uitmaken (het zorgen voor en verzorgen van dieren, zowel eigen als van anderen), we nooit alleen thuis zijn en vanwege het knuffelen. Volgens mijn dochter gaat er bovendien een helende werking van uit.

Engeltje

Marjan Bults en Janny van Nieuwkoop, van Oldenbarneveltstraat 28

Er loopt soms een soort opdraaihondje door de buurt en in de Leidse Hout: Engeltje, ons leenhondje. Wij zijn (nog) geen oma, maar wel oppasoma's voor honden. En dat begon een paar jaar geleden met Engeltje in de vakantie van haar vrouwtje en gezin. We worden er helemaal blij en warm van. We zijn dol op honden en op onze vrijheid, dus is dit dé oplossing. Ook andere honden zijn welkom, maar Engeltje is favoriet! We kennen haar vanaf dat ze als pup van de boerderij was gehaald. En zo wars als ze is van grote honden (die ze met een flinke snauw duidelijk maakt dat ze niet benaderd wenst te worden), ze bewaakt ons "erf" tegen fietsers, langslowers en vooral aanbellers. Ze is nu 9, maar we hopen er nog vele jaren voor te mogen zorgen.

Engeltje het leenhondje

foto: Marjan Bults

Sarah

Marleen Blokker-Bosman, van Oldenbarneveltstraat 27

Wat waren de kinderen blij toen ze op een middag na school (in 2002) een hondenriempje en hondenspeeltjes op tafel zagen liggen en we ze vertelden dat we besloten hadden om een hondje te nemen. Een grote wens werd vervuld. De kinderen waren zeer eensgezind over de naam: het moest Sarah worden.

We zijn haar gaan ophalen bij een fokker, helemaal in Bellingwolde (Groningen). Ze was als laatste uit het nest overgebleven, omdat het Deense gezin dat haar zou komen halen, daar op het laatste moment van had afgezien.

Sarah werd ons toevertrouwd omdat mijn zus, een groot hondenliefhebster, uit datzelfde nest al een pupje had opgehaald en de fokker er kennelijk vanuit ging dat het met de opvoeding van een hond ook bij ons wel goed zou komen. De beslissing was daarmee versneld genomen en we hoefden bovendien niet door een "ballotage" die bij rashonden, zeker bij Welsh Springer Spaniëls, vaak gebruikelijk is.

Sarah is een aanwinst voor ons gezin; ze lief en aanhankelijk, ze is erg sfergevoelig, bij thuiskomst is er altijd een kwispelend staartje. Tot voor kort was ze behoorlijk waaks, maar ze begint wat ouder en ook dover te worden.

Natuurlijk is het ook wel eens vervelend om haar uit te moeten laten als het giet van de regen en om een goed oppasadres voor haar te vinden tijdens vakanties, maar we zijn gelukkig met de keuze die we destijds na lang aarzelen gemaakt hebben.

Familie Valette, Johan de Wittstraat 58

De familie Valette uit de Johan de Wittstraat 58 heeft geen huisdier. Jean Charles, de vader, is allergisch. Hun 2 kinderen, Fabian (6) en Tristan (3) spelen veel met de hond van de burens, Chokie. Chokie vindt dat ook erg leuk. Vooral als ze een balletje met haar gooien.

HUISDIEREN

Familie Vos, v. Oldenbarneveltstraat 14

Marieke Vos woont met haar kinderen Guus (13) en Saar (12) in de van Oldenbarneveltstraat 14. Zij hebben een kat, Pieter, een prachtige bruin-gevlekte kat met een dikke vacht. Die mooie vacht heeft hij omdat hij veel buiten is. Saar zou heel graag een hond willen en veel andere huisdieren. Dat zit er helaas voor haar niet in.

Saar met poes Pieter

Familie de Keizer, v. Oldenbarneveltstraat 5

Familie De Keizer uit de van Oldenbarneveltstraat 5 heeft een heel leuke kleine zwart-witte poedel: Tinus. Meneer Keizer loopt met zijn hond door de Leidse Hout. Hij heeft een hond voor de gezelligheid. Toen hij kleine kinderen had, is er een tijd geen hond geweest. Op het moment dat de kinderen groter waren, kwam er weer een hond in huis.

Mevrouw de Keizer

Hondenuitlaatservice

Annet van der Velden

De uitlaatservice voor honden is de laatste jaren heel populair geworden. In onze buurt zie je regelmatig busjes rijden die dan honden ophalen en terugbrengen. Reden om eens aan een gebruiker te vragen hoe dat nou gaat.

Jeroen Schutz en Irma Tems wonen met hun 3 kinderen en Sam, hun hond van bijna 11, in de Van Oldenbarneveltstraat 25. Sinds zij daar kwamen wonen, gaat Sam mee met de Kwispeldienst. Hij vindt het heel fijn. De laatste jaren mag hij niet meer mee met de grote groep, omdat hij te stout is. Nu gaat hij met een oudere man van de Kwispeldienst mee. Zij hebben een sleutel van het huis, halen Sam op en brengen hem 2,5 uur later weer thuis. Ze gaan dan naar het strand, of als het regent naar de Klinkenbergerplas. Alleen als de auto van Jan van de Kwispeldienst stuk is, gaan ze naar de Leidse Hout. Als Sam dan weer thuis wordt gebracht, is hij doodmoe en gaat hij in zijn mand liggen. Er gaan soms wel 8 tot 10 honden mee en dan gaan ze steeds ergens naar toe waar de honden los mogen lopen. Omdat er zoveel mensen gebruik van maken, wordt het ook steeds duurder. Jeroen en Irma betalen nu 9 euro per keer. Maar dat betalen ze graag, als niemand thuis is, is de hond anders de hele dag alleen.

Irma en Sam

Wie redde onze Truus?

Janny van Nieuwkoop

Om te beginnen: Joop was een pestkop. Sinds november 2010 is hij nu dood en hij ruste in vrede onder de pioenroos die wij voor hem hadden uitgezocht. Eigenlijk was hij trouwens óók een heel lief dier natuurlijk, trouw als een hond en blij met alles wat hij voorgezet kreeg. Voor een kat was hij opmerkelijk onbeholpen; is zelfs een keer uit de vensterbank gevallen waar hij lag te slapen. En dat was toch jaren voordat hij ziek werd. Maar een pestkop - ja, dat was hij dus ook.

Voor dat pesten had hij Truus, zijn volle zus en huisgenote. Dat is niet steeds zo geweest; in hun

eerste tien levensjaren speelden zij geregeld met elkaar. En met Oudjaar zaten zij, ook in latere jaren, stevig tegen elkaar gedrukt onder de bank, stijf van gemeenschappelijke angst voor het geknal. Maar niet zodra was de rust buiten teruggekeerd, of binnen begon, in de latere jaren, Joop weer te donderjagen. En hij deed dat niet alleen met overgave, maar zelfs - aartsdom als hij verder mocht zijn - niet zonder vernuft.

Hij ontwikkelde gaandeweg een heel arsenaal aan pesterijen, subtiel en minder subtiel. Het in zittende houding en centimeter voor centimeter

opschuiven, bijvoorbeeld, van de plek op de vensterbank waar hij lag naar die van Truus, op dezelfde vensterbank. Steeds met dat onschuldige hoofd en net zolang tot zij, kokend van irritatie maar ook duidelijk benard, blazend op de loop ging. Dan trouwens ook nog gewoon terugkeren naar zijn plek, waar natuurlijk niets mis mee was. Dan truc twee: het precies op het moment dat zij van stoel A naar bank B dacht te gaan, midden in haar voorgenomen tracé opduiken; in schrijnende gevallen met de rug naar haar toe: gut, wou jij nou net hier langs? Hoe is het móógelijk! Het uitvoerig snuffelen aan haar kont als zij voor het kattenluik stond te aarzelen. Het breedvoerig en zeer "aanwezig" toezien bij het door haar, précieux katje, verorberen van haar maaltijd als hij, gelijktijdig voorzien, het hem toekomende allang had opgeschrokt. Enzovoort, enzovoort; hij leek wel per week iets nieuws te hebben verzonnen. En misschien was het vuilste nog wel dat hij nooit agressief was; hij blies noch krabde ooit, om van bijten maar helemaal te zwijgen. Sidderend van machteloze drift, wilde Truus nog wel eens onder veel geblaas en gegrauw naar hem uithalen. Dan wendde hij die dikke kop alleen maar heel licht af: dat méén je toch niet, lief zusje van me. Weergaloos treiteren, dat kon hij.

En op den duur bereikte hij natuurlijk het doel dat hij al die tijd, een proces van enige jaren, voor ogen moet hebben gehad. Tot zenuwpatiënt gereduceerd, trok Truus zich langzamerhand steeds meer terug uit ons huis; bleef eerst dagen weg, toen weken, tenslotte maanden. De dikke bleef, voldaan over zijn werk.

Wij waanden haar al dood. Maar opeens kwam zij weer eens langs, schuw rondloerend naar Joop, maar goed in haar vel, en zowaar voorzien van een haar niet door ons omgegord vlooienbandje. Steeds hup - weg na het eten. Maar duidelijk in goeden doen. Had zij een nieuw adres? Saluut dan! Zo'n bandje hadden wij haar, gauw-

krabbende zenuwpees die zij was geworden, al lange tijd niet meer om durven doen.

Nu is Joop dood, zoals al vermeld; as dead as a doornail onder zijn roos. Maar wie boog, of bogen, zich ontfermend over zijn magere zus in de barre winter of her discomfort? Het is, dit ter nadere identificatie, een klein, wat scharminkelig beestje, tijgertekening maar met een grote grijze plek op de rug ter plaatse waar zij ooit aan een fors abces moest worden geholpen. Nog steeds is zij wel, zij het met steeds langere tussenpozen, enkele dagen achtereen van huis, maar verhongeren doet zij kennelijk niet en wij vermoeden dat zij dan dus nog steeds haar kostje elders opscharrelt. Wij hebben daar uiteraard, zeker in het licht van het bovenstaande, volledig vrede mee, maar zouden graag (ook voor praktische zaken als het al dan niet toedienen van vlooindruppels etc.) in contact treden met wie haar zo lang verzorgde(-n) en dat - dus - vermoedelijk nog steeds wel doet of doet. Wie brengt ons de oplossing van dit raadsel?

Mét nu wijlen Van het Reve doen wij, in ons verlangen daarnaar, onze naam en verdere gegevens hieronder.

Hilde en Jacob Tacoma, Fagelstraat 40, tel. 5176192, jstacoma@planet.nl

Interview met Bernard Heemskerk, dierenarts in de De Kempenaerstraat

Annet van der Velden

Ik heb afgesproken met de dierenarts op woensdagochtend. Hij opereert dan en de dieren worden eerst onder narcose gebracht. Als Heemskerk wacht tot de narcose werkt, kan ik hem mooi interviewen. Ik ben geen held met bloed en zorg er dan ook voor dat ik weg ben voor hij begint. Terwijl ik er ben, brengt een assistente een poes binnen die geopereerd gaat worden. Wat een aardige man en zijn assistentes trouwens ook.

Vragen aan Heemskerk, de dorpsdierenarts.

1. Heb je veel dieren uit de Raadsherenbuurt?

Ja, heel veel uit de buurt en ook uit andere buurten. Volgens zijn assistentes is het een heel drukke praktijk.

2. Wat voor dieren komen hier?

Voorals honden en katten, maar natuurlijk ook konijnen, cavia's, kippen, hamsters, papegaaien en andere vogels. Vissen niet, daar is heel moeilijk iets aan te doen als ze ziek zijn. Er zijn specialisten in vissen en verder heeft de dierenwinkel veel om in het water te strooien. Wandelende takken zijn ook heel moeilijk te behandelen.

3. Zorgen mensen goed voor hun huisdier?

Over het algemeen zorgen de meeste mensen goed voor hun huisdier(en). De goede zorg voor de dieren wordt vaak minder als mensen in de problemen met zichzelf komen, zoals bij een echtscheiding of als iemand ziek wordt.

4. Kom je wel eens verwaarloosde huisdieren tegen?

In dit deel van Leiden en Oegstgeest komen verwaarloosde dieren niet veel voor.

5. Wat vind je van de honden uitlaatservice?

Een prima oplossing voor mensen die weinig tijd hebben om met hun hond uit te gaan. Zijn eigen hond laat hij het liefst zelf uit. Na een werkdag of zo.

6. Wat vind je van de combinatie huisdieren en kinderen?

Ik vind het belangrijk voor kinderen dat zij leren omgaan met en zorgen voor dieren. Je moet wel een dier zoeken dat goed bij kinderen past, zoals een kindvriendelijke hond of poes. Cavia's en konijnen zijn ook heel leuk en goed.

7. Wat doet een dierenarts eigenlijk de hele dag?

Dierenarts is echt een heel mooi en veelzijdig vak. Ik ben huisarts maar ook specialist en tandarts en ondernemer en apotheek.

8. Zijn dieren vaak ziek?

Sommige dieren zijn nooit ziek, die komen alleen in de praktijk om injecties te halen. Veel dieren krijgen als ze ouder worden ziektes. Bij honden zien we dan veel nierproblemen. Je merkt dat vaak doordat een hond dan veel moet plassen. Door bloed te onderzoeken kan je dan zien of een hond dat heeft. Katten krijgen vaak blaasgruis. Bij honden en katten zie je ook vaak vlooien. Konijnen krijgen vaak schurft. En helaas sneuvelen veel katten ook op bijvoorbeeld de Warmonderweg.

9. Krijg je vreemde vragen van mensen met ongebruikelijke huisdieren?

Laatst belde iemand met een vogelspin met een gebroken kaak. Of wij die konden behandelen. Daar kan ik jammer genoeg niks aan doen. Die kaak is te klein om te opereren. Wel leuk trouwens, zo'n vreemd dier.

Bernard Heemskerk aan het werk

Dat was het. Ik ga weg. Bernard Heemskerk gaat aan de operatie van de poes beginnen. Wat een ongelooflijke dierenvrienden zijn ze.

Pet's Place

Annet van der Velden

Naast de dierenarts zit de dierenwinkel, Pet's Place. Twee jaar geleden heeft de keten de dierenwinkel van Kluivers, die er tegenover zat, overgenomen. Sindsdien doen ze erg hun best om in Oegstgeest dé dierenwinkel te worden. Er zijn 3 Pet's Place winkels: 1 in Katwijk, 1 bij de Lange Voort en 1 in de De Kempenaerstraat. En die laatste, daar ga ik naar toe. Ik denk dat de meeste mensen die in onze buurt wonen, de winkel wel kennen. Ze verkopen er alles wat je kunt bedenken voor honden, katten, knaagdieren, vissen en vogels. Ongelooflijk veel verschillende lijnen en halsbanden in veel kleuren en maten, voer en kussens en manden voor honden en katten, hokken voor knaagdieren en voer voor buitenvogels. En verder kleding voor de honden en dierenkaarten. Ze hebben ook rompertjes voor honden die net geopereerd zijn. Die hoeven dan niet zo'n grote kap op hun kop. Zo'n rompertje vinden ze vaak niet zo erg, ze wennen er snel aan. Je kunt er ook kraamcadeautjes kopen, voor

als je op bezoek gaat bij mensen die een nestje hebben gekregen.

Pet's Place is specialist in Chihuahua-spullen. Een Chihuahua is heel klein en heeft geen ondervacht. Het hondje komt oorspronkelijk uit Mexico en heeft het dus altijd koud hier in de winter. Om hem warm te houden krijgt hij dan vaak een jas aan of een dikke trui. Die kun je daar dus kopen.

De kanjers van Pet's Place

De meest voorkomende huisdieren zijn honden, katten en knaagdieren. Dan komen de vogels en vissen, dat zijn er een stuk minder. Veel mensen met een hond in deze buurt hebben een Labrador of een ruwharige teckel. In Katwijk zie je vooral veel Berner Sennen honden en Jack Russels. Hoe dat komt, daar hebben ze geen idee van. Het valt wel op. En uiteindelijk zijn Labradors en teckels ook gewoon heel geschikt als gezinshond.

Het komt regelmatig voor dat kinderen een dier willen kopen. Een hamster is voor een paar euro te koop. Logisch dat kinderen dat willen. Het mag niet. Er moet altijd een volwassene bij de aankoop van een dier aanwezig zijn. Bij Pet's Place hoef je niet bang te zijn dat je kind opeens een konijn heeft gekocht.

Echt een buurt-dierenwinkel. Goed om te zien dat ze daar zo begaan zijn met de dieren, hun eigenaren en hun welzijn. Niet alleen mensen komen er graag, ook honden, want die krijgen een snoepje!

Familieberichten

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text line]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

[Redacted text block]

BUURTGENOTEN

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

[REDACTED]

Iedere dag geopend vanaf 9.00 uur
het hele jaar!

Ook geschikt voor
feesten, recepties,
verjaardagen, jubilea
enz.

Houtlaan 100 2334 CL Leiden

071-5153476

»De RAADSHEER«

Een uitgave van de **Vereniging Raadsherenbuurt, Leiden**

Kopij: inleveren, bij voorkeur per e-mail (zie *redactie-adres*)

- o *Tekst in Word bijlage (dus niet als mail-tekst), zonder opmaak.*
- o *Foto's en andere illustraties graag als aparte bijlage in de mail.*

Illustratie voorplaat: Judith de Jong,
Johan de Wittstraat 22, tel. 515 3947

Bezorging: Django Beek en & Idse Kuipers

Oplage: 325 exemplaren

Redactie

- Jeroen Hiemstra redactie@raadsherenbuurt.nl
Fotografie (tenzij anders vermeld)
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- Janny van Nieuwkoop *Eindredactie*
V. Oldenbarneveltstr 28, tel. 517 2176
- Ton Staphorst Johan de Wittstraat 52, tel. 517 0264
- Annet van der Velden Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- Lilian Visscher Warmonderweg 27, tel. 565 1551
- Nico Koek *Buurtcolumnist*
V. Oldenbarneveltstr 31, tel. 517 2818
- Gise Wit *Opmaak*
Fagelstraat 36, tel. 301 5132

Bestuur

- ❖ Jurgen van der Velden *Voorzitter*
Van Slingelandtlaan 9, tel. 515 0205
- ❖ Alexander Tilli *Penningmeester*
Warmonderweg 17, tel. 517 0184
- ❖ Eric Hazenbos *Secretaris*
Fagelstraat 17, tel. 301 5587
bestuur@raadsherenbuurt.nl
- ❖ Minke Holleman *Webmaster*
Fagelstraat 38, tel. 517 2930
webmaster@raadsherenbuurt.nl
- ❖ Wouter van den Berg Van Slingelandtlaan 11, tel. 301 2664
- ❖ Erwin Duurland Johan de Wittstraat 45, tel. 301 4502
- ❖ Janneke van Etten Johan de Wittstraat 54, tel. 301 4701

Website

- Minke Holleman www.raadsherenbuurt.nl
webmaster: zie onder *Bestuur*

Minibuurtgids

- ❑ *Familieberichten:*
a.u.b. doorgeven a:
Alexander Tilli, *penningmeester*
van de buurtvereniging, en ook
graag aan de *redactie* van »De
RAADSHEER« (zie hiernaast)
- ❑ *Diefstal, inbraak, ouderenhelp,*
informatie over onderhoud en
huis verbouwen,
uitwisseling van gereedschap:
Rob Grootenhuis,
Fagelstraat 14, tel. 515 4769
- ❑ *Gevonden voorwerpen:*
Rita DeCoursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 5886
- ❑ *Mededelingkastje,* V. Old./J.d.W.str.
Yvonne Slijkhuis,
Joh. de Wittstraat 20, tel. 517 5855
- ❑ *Buurtarchief lokaal:*
Jeroen Hiemstra
Fagelstraat 15, tel. 512 1213
- ❑ *Buurtarchief regionaal:*
Regionaal Archief Leiden
Boisotkade 2a, tel. 516 5355
- ❑ *Vereniging Binnenterrein OWHJ*
Raadsherenbuurt:
Ad Littel, *secretaris*
Van Oldenbarneveltstraat 35,
tel. 515 3475
- ❑ *Vereniging Vrienden van de*
Leidse Hout:
Hanneke Mooi, *secretaris*
Joh. de Wittstraat 11, tel. 5652612
- ❑ *Stichting Leidse Hout*
Monumentwaardig:
Jan Reedijk, *secretaris*
Antonie Duycklaan 4, tel. 5176596
- ❑ *Werkgroep Leidse Hout Theater:*
George van Eijk, *voorzitter*
Joh. de Wittstraat 30, tel. 515 7420
- ❑ *Werkgroep Nieuweroord:*
Maarten Mentzel,
Joh. de Wittstraat 38, tel. 517 2570
- ❑ *Buurtenkoor »De Raadsvogels«*
Rianne Boonstra,
Fagelstraat 16, tel. 515 7135
- ❑ *Leeskring »De Raadsheer«*
Rita DeCoursey,
Fagelstraat 39, tel. 515 58
- ❑ *Vereniging onderhoud*
garageplein Fagelstraat
Fokke Dijkema, *voorzitter*
Fagelstraat 23, tel. 515 3994

Dit boekje is gedrukt door Reprocentrum,
één van de werkprojecten van Movens.
Wij zijn onderdeel van Rivierduinen,
Centrum voor Langdurige Zorg.

Naast het grafisch ontwerpen,
DTP-en en tekstverwerking
bieden wij ook de verwerking
en bezorging van onze opdrachten.

Wij zijn goed geoutilleerd met kwalitatief
goede printers van A4 tot A0.

Zowel de opdrachten als de opdrachtgevers
zijn divers en kunnen variëren van het
vormgeven van een scriptie,
tot het verwerken van mappen voor
trainingen of lesmateriaal.

Movens staat voor
'hij die in beweging is'
en dat slaat de spijker op zijn kop.
Naast het Reprocentrum heeft
Movens meer arbeidsprojecten.
Hier kunnen mensen met een
GGZ heden of verleden een
zinnvolle dagbesteding
en/of arbeidstraining opdoen.
Alles staat in het kader van **reïntegratie**.

Verschillende van deze projecten,
zoals de horeca, fietsenmakerij,
Landschaps Onderhouds Projecten
en kwekerij de Groene Cirkel
hebben een **officiële erkenning**
als leer-werk bedrijf.

Bovendien hebben wij (re)creatieve
mogelijkheden; fotografie, computerlessen,
textiele vaardigheden, creatief, muziek
en sport. Teveel om op te noemen.

Bent u nieuwsgierig, schroom niet
om eens te komen kijken
of anderen hierop attent te maken.
Het DAC aan de Flevoweg 5 in Leiden
heeft tevens een **sociale functie**
waar de koffie/thee altijd klaar staat
en iedereen welkom is.

Laura van Schie
Teammanager Movens

Prints Drukwerk Afwerking Verzending

Reprocentrum
Movens | www.movens-leiden.nl/repro
tel. 071 52 41 948

movens

KIES-PRECIES

TANDARTSPRAKTIJK

Wist u dat een slecht gebit hart- en vaatziekten kan veroorzaken?
Van uw gebit is er maar één exemplaar en daarom is het verstandig om er goed voor te zorgen.

Kies-Precies kan u daarbij helpen.
U hoeft niet lang te wachten op een afspraak en service naar onze patiënten staat voorop. Het geruststellen bij angst voor de behandeling is hier een onderdeel van. Ook kunt u bij **Kies-Precies** terecht voor al uw vragen.

Heeft u vragen bel dan gerust voor meer informatie.

■ **H.L. Betcke, Tandarts**

Johan de Wittstraat 1k
2334 AL Leiden

T 071 519 06 24

E info@kies-precies.nl

W www.kies-precies.nl

Je leukste vakantie is mensenwerk...

We reizen de wereld af, we zoeken de leukste plekjes, we delen ze graag!

Beste buurtbewoner/ reiziger,

Mijn naam is Riëtta Aalderink en ik werk al meer dan **10 jaar** met heel veel plezier in de enerverende reiswereld. Mijn werk is mijn hobby en ik adviseer u dan ook graag over de vele en bijzondere bestemmingen, veelal uit eigen ervaring!! Naast de actieve vakanties en stedentrips zijn **Zuid-Afrika, Bali, Canada, Cuba, en Frankrijk** favoriet! Of het gaat om pakketreizen, reizen op maat of uw groeps- en/ of incentive reizen, mijn kennis en ervaring deel ik graag met u vanuit Leiden.

Het grote voordeel van mijn mobiele reisbureau is, dat de reis van a-z door mij persoonlijk wordt geregeld. Kortom, u heeft altijd een vast contactpersoon. Ik ben ook 's avonds en in het weekend bereikbaar: **geen wachttijden en 100% privacy**. Desgewenst kom ik persoonlijk op bezoek om alle wensen door te spreken. Bovendien heb ik een sterk team achter mij staan. Zij ondersteunen mij vanuit mijn eigen VakantieXperts Reisburo in het oosten van het land.

Ik heb een uitgebreid reisaanbod van zowel Nederlandse als Duitse reisorganisaties. Een prijsvergelijk tussen de diverse organisaties behoort tot de service. Verder zijn de mogelijkheden onbegrensd: **zonvakanties, wintersport, stedenvakanties, kampeervakanties, verre reizen, autovakanties, vakanties op maat, losse tickets, rondreizen etc.** De organisaties waar ik mee samenwerk zijn aangesloten bij het ANVR en SGR, dus betrouwbaarheid is geboden.

VakantieXperts Riëtta Aalderink

**Fagelstraat 36
2334 AZ LEIDEN
tel: 06-46033433
email: r.aalderink@vx.nl
www.vx.nl/rietta**